

Justitsministeren (Engell):

Som anført i Justitsministeriets besvarelse af spørgsmål nr. 30 af 30. april 1986 fra Folketingets udvalg vedrørende Det Etske Råd m.v. hviler de videnskabetiske komiteer alene på et privatretligt grundlag. De videnskabetiske komiteer er oprettet i henhold til Helsinki-deklaration II, som pålægger enhver forsker, der påtænker at udføre biologisk forskning omfattet af deklaration II, at indsende en forsøgsprotokol til komiteen. Formålet hermed er, at den videnskabetiske komité skal foretage en bedømmelse af, om det anmeldte forskningsprojekt er i overensstemmelse med principperne i Helsinki-deklaration II.

Den godkendelse, som den stedlige videnskabetiske komité og Den Centrale Videnskabetiske Komité har givet af det forskningsprojekt, som spørgeren omtaler, og som jeg i øvrigt ikke har kendskab til, må således være udtryk for, at de nævnte organer har fundet, at forskningsprojektet er i overensstemmelse med principperne i Helsinki-deklaration II.

Som det også fremgår af Justitsministeriets besvarelse af spørgsmål nr. 30 af 30. april 1986 fra Folketingets udvalg vedrørende Det Etske Råd m.v., fritager godkendelsen ikke de læger, der udfører projekterne, for et eventuelt civilretligt, strafferetligt eller etisk ansvar.

Det nævnte svar fra Justitsministeriet indeholder i øvrigt en fyldig redegørelse for de problemer, som spørgeren er inde på. Jeg har derfor samtidig hermed sendt spørgeren en kopi af Justitsministeriets tidligere besvarelse.

Spm. nr. S 101

Til *justitsministeren* (25/10 89) af:

Helle Degn (S):

»Kan ministeren bekræfte, at der i øjeblikket ikke er nogen lovgiver, som begrænser forskere i at påbegynde selv stærkt kontroversielle forskningsprojekter som det foreliggende tilfælde om overførsel af levende fosterhjerneceller til rotter, og finder ministeren den gældende retstilstand tilfredsstillende i henseende til forsøgspersonernes retsbeskyttelse?«

Begrundelse

Der henvises til begrundelsen for spm. nr. S 100.

Svar (7/11 89):

Justitsministeren (Engell):

Jeg skal indledningsvis bemærke, at Justitsministeriet alene er bekendt med det nævnte forskningsprojekt fra den omtale, det har været genstand for i dagspressen. Det er derfor ikke muligt at tage stilling til det konkrete forskningsprojekt. Det skal dog bemærkes, at der, så vidt jeg er orienteret, er tale om anvendelse af hjernevæv fra døde fostre.

Mere generelt kan det udtales, at der generelt set er forskningsfrihed her i landet. Dette medfører, at der som udgangspunkt ikke kræves nogen tilladelse for at sætte et forskningsprojekt i værk.

Uanset dette udgangspunkt skal et forskningsprojekt naturligvis finde sted inden for de rammer, lovgivningen generelt fastsætter, herunder f.eks. reglerne i straffeloven og – for så vidt angår lægevidenskabelig forskning – reglerne i lægeloven og loven om sundhedsvæsenets centralstyrelse.

Herudover findes der ikke lovregler, der regulerer adgangen til at iværksætte forskningsprojekter af den nævnte art.

Hvad angår spørgsmålet om, hvorvidt den gældende retstilstand er tilfredsstillende, kan det bemærkes, at jeg er bekendt med, at et udvalg nedsat af sundhedsministeren netop har afgivet betænkning om forsøg på levende mennesker. Denne betænkning forventes at foreligge i trykt stand i slutningen af november. Jeg er endvidere bekendt med, at sundhedsministeren i midten af februar 1990 vil fremsætte en samlet redegørelse vedrørende spørgsmålet om reguleringen af biomedicinske forsøg her i landet. Jeg finder, at lovgivningsinitiativer på dette område bør afvente de nævnte initiativer.

Spm. nr. S 106

Til *justitsministeren* (26/10 89) af:

Behnke (FP):

»Hvilken lovgivning angiver rammerne for start af private ulandsprojekter?«

Begrundelse

I en konkret sag fra Haslev har en mand for søgt følgende projekt:

Han indsamlede gamle køleskabe, istandsatte dem og gav dem til ulandene.